

Veliki naš zemljak *Tommaso* govoreći o sinonimima kaže: „Uljudeni narodi nijesu vazda najuljudniji: ima ih uljudenih, kod kojih vladaju običaji i zakoni barbarski.“

Jordan Viculin O. P.

Ko umije kazati „da“ i „ne.“

„Da“ i „ne“ dvije su riječi, koje naučimo najprije, kad se učimo kojem tuđem jeziku. A „da“ i „ne“ najvažnije su oznake značaja. „Da“ — velika, snažna ispovijest, zalaganje svih životnih energija, rukoznak vjere i ljubavi; „ne“ — čvrsta tvrđava savjesti, odlučno dijeljenje od onoga što nije naše, sveta odvažnost odricanja. *Kako i gdje* ih izrečemo — očituje se najdublje bit čovjekova. A kako malo ljudi znade uistinu reći „da“ i „ne!“ Onaj čisti, žarki „da“, iz dubine značaja, bez sjenke potkradenoga „ne“ — i onaj željezni, neporečni „ne“, u kojem ne šuška ni najtiši „da.“ U tom je najviše govorno umještvo, da neko znade reći ovaki „da“ i ovaki „ne;“ i samo si uz one ljude veseo i siguran, koji su u tom umještvu vještaci. Može se pače slobodno reći: po tome, da neko umije na pravom mjestu reći „da“ i opet na pravom mjestu „ne“ — odlučni, nepomišani „da“ i „ne“ — po tome se okušava sva obrazovanost njegova značaja. (F. W. Foerster, Politische Ethik).

G. Starčević.

Religijozna umjetnost.

U Zagrebu je kršćansko srce odbilo one Meštrovićeve „umjetnine,“ određene za crkvu sv. Blaža.

Kako se je takova šta moglo dogoditi jednom Meštroviću?

Na to nam pitanje odgovara vrlo jednostavno veliki Michel-Angelo motreći slike dobrog fra Angelika: „Taj redovnik mora da je posjetio nebo i dobio dozvolu, da si tu odabere modele!“

Knjige i časopisi.

Dr. Juraj Carić, biskup splitski i makarski: *Mir*. Pastirska poslanica. — **Zašto ste posumnjali.** Pastirska poslanica. Leonova tiskara, Split 1921.

Prva od ove dvije poslanice iznosi popularnim stilom uzroke neredu i nemiru u svijetu i u nas napose i upućuje, što nam je činiti, da nam napokon svane dugo željkovani mir: pristati nam je umom i srcem uz Krista Gospodina i svetu Crkvu njegovu i živjeti njegovim životom. U drugoj vanredno aktualnoj poslanici presvijetli biskup zorno dokazuje, kako nemamo razloga da posumnjamo o životnoj snazi svete Crkve katoličke i ispravno-

sti njezina rada za općeno dobro stada Gospodnjega. Poput Atanzija diže svoj glas i sokoli nas u borbi, što nam ju eto nameću dušmani kraljevstva Kristova: „Budimo čvrsti u vjeri i u katoličkom mišljenju i življenju, ne kolebajmo, ne sumnjajmo, ne popuštajmo nikomu i ničemu, nikakvom zavađanju, nikakvim napastima, nikakvim lukavostima, ničijoj vještini; budimo spremni ne popuštati niti nasilju, kad bi se po nesreći do njega imalo doći.“ — Katoličci! držimo se Krista i svete Crkve njegove, pružimo si ruke i ne bojmo se nikoga i ničega!